

Warszawa, dnia 2 lipca 2019 r.

KILW/064/11/19

Pan
dr Bogdan Konopka
Główny Lekarz Weterynarii
ul. Wspólna 30
00-930 Warszawa

Szanowny Panie Doktorze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 kwietnia 2019 r. sygn.. GIWpr-070-14/2019(1), pragnę wskazać, iż nie podzielam interpretacji art. 10 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych zaprezentowanej w tym piśmie. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, iż zadania samorządu lekarzy weterynarii określa co do zasady ust. 1 art. 10 przywołanej wyżej ustawy, a ust. 2 zawiera jedynie wyliczenie sposobów, w jaki samorząd ma te zadania wykonywać. Przy czym jest to wyliczenie opatrzone określeniem „w szczególności”, co oznacza, że należy je traktować jako przykładowe i niewyczerpujące, a nie jako zamknięty, nie podlegający rozszerzeniu katalog. Co więcej pamiętać również należy, iż ustawa o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych pochodzi z 1990 r. i nie była od tamtej pory w zakresie zadań samorządu w gruntowny sposób nowelizowana, natomiast cały czas zmieniały się zasady obsadzania stanowisk w administracji państwowej. Jednocześnie trudno założyć, iż racjonalny ustawodawca widziałby potrzebę uczestnictwa samorządu lekarzy weterynarii w procesie obsady wszystkich „szeregowych” stanowisk wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii i jednocześnie pragnąłby, by w odniesieniu do stanowisk kierowniczych ten udział miał miejsce jedynie, gdy przy ich obsadzaniu przeprowadza się konkurs. Przecież właśnie obsada tych stanowisk jest najistotniejsza, a kwalifikacje kandydatów powinny podlegać wnikliwej ocenie, w czym niewątpliwie może pomóc samorząd lekarzy weterynarii.

Na marginesie powyższego warto poczynić dwie uwagi. Po pierwsze, to że stanowisko obsadzone jest w drodze powołania, nie wyklucza przeprowadzenia przed powołaniem konkursu, **o czym wprost mówi art. 68¹ Kodeksu pracy**. Co więcej zdumienie budzi fakt, iż wysokie, istotne i wręcz kluczowe pod kątem bezpieczeństwa żywności stanowiska w Inspekcji Weterynaryjnej obsadzone są w drodze powołania niepoprzedzonego konkursem. Powoduje to, iż można mieć duże

wątpliwości co do tego, czy osoba na dane stanowisko powołana jest rzeczywiście najlepszym na nie kandydatem.

Po drugie, zdziwienie budzi również podejście do udziału samorządu lekarzy weterynarii w procesie obsady różnego rodzaju stanowisk wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii i traktowanie go jako jeśli nie zamachu, to co najmniej ograniczenia prawa danego organu do swobodnego doboru kadr kierowniczych. Ostateczna decyzja co do obsady stanowiska należy i zawsze należała do właściwego organu, a nigdy do samorządu lekarzy weterynarii. Samorząd, za pośrednictwem opinii czy też udziału w komisji konkursowej, może pomóc w wyborze najbardziej kompetentnej osoby poprzez zapewnienie, iż wykonuje ona zawód lekarza weterynarii w sposób prawidłowy i w zgodzie z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej. Dla Inspekcji Weterynaryjnej udział samorządu lekarzy weterynarii w procesie obsady stanowisk powinienem być cenny, bo ułatwia dokonanie najlepszego wyboru.

Z poważaniem

PREZYDENT

Krajowej Rady Lekarzy Weterynaryjnej

lek. wet. Jacek Kulaszewicz